

DECLARACIÓ SOBRE LA SITUACIÓ DE L'INDEPENDENTISME I EL POSICIONAMENT DE L'ASSEMBLEA EN EL NOU ESCENARI POLÍTIC

assemblea

L'independentisme en acció

L'Assemblea Nacional Catalana constata que la pèrdua de la majoria independentista al Parlament de Catalunya i l'aprovació de l'anomenada *Llei d'amnistia per a la normalització institucional, política i social a Catalunya* donen lloc a un escenari polític inèdit, ple de nous reptes per al moviment independentista.

La majoria parlamentària independentista, revalidada en diverses ocasions, és una de les fites més valuoses que ha propiciat la mobilització social engegada després del fracàs del procés estatutari, i que va ser decisiva per a la convocatòria del referèndum d'autodeterminació del Primer d'Octubre i el seu èxit incontestable. La pèrdua d'aquesta majoria és el resultat del cúmul d'errors estratègics que han protagonitzat els actors institucionals del moviment i que cal redreçar amb urgència:

- Els partits independentistes han renunciat a fer efectiva la independència des de les institucions i s'han dedicat a **gestionar la miserable autonomia de Catalunya i a donar suport al govern espanyol** a canvi de mesures de gràcia per palliar els efectes de la repressió.
- **Renunciant a l'exercici unilateral de la sobirania, les institucions catalanes han malbaratat els successius mandats populars i han desactivat el conflicte inherent al procés cap a la independència**, tot situant-lo en la via morta del diàleg i la negociació amb els governs socialistes espanyols.
- El resultat d'aquesta estratègia ha estat una greu pèrdua de credibilitat de la classe política i **la desmobilització i la fatiga del votant independentista**, que ha passat massivament a l'abstenció i, en encara pitjor, a opcions no independentistes.
- La dinàmica de pactes iniciada amb la moció de censura de 2018 ha atorgat al PSC-PSOE la centralitat política i ha espanyolitzat la política catalana, afavorint les estratègies del **PSC-PSOE, el PP i VOX** i el seu projecte inequívoc d'assimilació de la nació catalana dins el projecte espanyol. Com a conseqüència, aquests partits avui **disposen d'una majoria absoluta sense precedents al Parlament**.

La desfeta electoral de l'independentisme coincideix temporalment amb l'aprovació de l'amnistia. De fet, l'escenari polític actual no s'explica sense les estratègies i negociacions que han prioritzat la lluita antirepressiva per damunt la independència. En aquest sentit, l'ANC constata que:

- **L'amnistia pactada no soluciona el problema de fons, que és la lluita de Catalunya pel seu alliberament nacional**, malgrat que pugui suposar un alleujament personal per a alguns dels encausats. No només no desactiva la repressió sinó que consolida un règim de por i submissió a les institucions i a la societat catalana.
- **El pacte de l'amnistia vol tancar en fals el conflicte polític generat per la resposta antidemocràtica de l'Estat a l'exercici del dret d'autodeterminació de Catalunya**. La llei aprovada és una llei-trampa, justificada políticament i jurídica amb la retòrica de la reconciliació i la pacificació del conflicte nacional.

- **L'única veritable amnistia arribarà amb la independència de Catalunya.** En un context de manca de democràcia com l'espanyol, qualsevol alleujament de la repressió anirà sempre vinculat a una renúncia a la lluita contra la dominació borbònica.
- Aquesta amnistia és presentada per part de l'Estat com una victòria contra l'independentisme. En aquest sentit, qui més hi guanya amb aquesta amnistia és el govern espanyol, que millora la seva imatge internacional mentre **manté la repressió i continua treballant per diluir el moviment independentista, debilitar-lo i liquidar-lo.**

L'Assemblea Nacional Catalana no pot resignar-se davant d'aquest escenari i ha de mantenir la voluntat intacta de fer efectiva la independència com a culminació del referèndum del Primer d'Octubre i de les successives majories parlamentàries a favor de la independència. Per això, caldrà rearmar el moviment i continuar la lluita amb la mateixa fermesa, i determinació, treballant des de cada barri i poble per fer palès que la independència de Catalunya és necessària i possible. Ara, més que mai, és el moment de reforçar l'independentisme civil.

Per tal de revertir la situació política de l'independentisme, l'acció política de l'ANC en els propers dos anys s'ha de centrar en les següents prioritats:

- L'elaboració d'un nou full de ruta basat en la **defensa de la via unilateral** com a única estratègia viable per assolir la independència, el rebuig a noves propostes de referèndums pactats, i la denúncia dels pactes polítics amb el govern espanyol que afebleixen i desmobilitzen l'independentisme.
- L'aposta per la **resistència contra l'autoritarisme i la repressió de l'Estat**, així com l'eventual control de les institucions catalanes per part dels partits del 155.
- El disseny i desplegament d'una **àmplia campanya de desobediència civil** per desactivar els efectes de la repressió i tornar a posar la independència al centre de l'agenda política.
- L'assumpció d'un **rol de lideratge de l'activisme i la mobilització social** per revertir l'aposta institucional per la normalització autonòmica i la pacificació.
- L'articulació d'un procés de **renovació discursiva** encaminada a recuperar la credibilitat i la coherència del discurs independentista.
- La promoció de **nous lideratges** per renovar el projecte i les organitzacions del moviment independentista.